

Redacția și Administrația
Cluj Str. Nicolae Iorga Nr. 6—8

ABONAMENTUL plătit înainte: pe un an 10.000 Lei, pe 6 luni
5000 Lei, pe 3 luni 2500 Lei. Abonamentul de sprijin este dublu.
— Se poate plăti și prin cecul nostru poștal Nr. 40646 —

Apare săptămânal sub îngrijirea unui comitet
înregistrată la Tribunalul Cluj sub Nr. 85 din 1938
Autorizația de reapariție Nr. 3651 din 1946

Pentru familia creștină

Noi oamenii suntem proprietatea lui Dumnezeu

În rubrica aceasta „pentru familia creștină”, vom publica pe rând la gazetă o serie de articole ale marelui măestru al scrisului bun și pe înțelesul tuturor, Păr. Canonic Ioan Agârbiceanu.

Rugăm cititorii ca să urmărească aceste articole și în numerele viitoare, întrucât acestea vor avea oarecare legătură unele cu altele. În acestea se va arăta *Familia creștină* ca adevărată vatră a sănătății trupesti și sufletești a Neamului.

În *Cartea Facerii*, care deschide sf. Scriptură a Legii celei vechi, ni se istorisește, chiar la început, cum a zidit Dumnezeu lumea, cerul și pământul, și toate câte sunt pe cer și pământ. De aici știm că Dumnezeu a făcut și pe om, și anume chiar la urmă, după ce isprăvisse cu toate celelalte zidiri.

Lăsăm să urmeze mai la vale cuvintele sf. Scripturi în legătură cu zidirea omului, cu întemeierea traiului laolaltă al bărbatului cu femeia în căsătorie, și întemeierea familiei.

„Și a zis Dumnezeu: Să facem om după chipul și asemănarea noastră, care să aibă stăpânire peste peștii mării și peste păsările cerului și peste dobitoace, și peste tot pământul și peste toate jivinile care se târăsc pe pământ.

„Și a făcut Dumnezeu pe om după chipul său, după chipul lui Dumnezeu l-a făcut, bărbat și femeie i-a făcut.

„Și i-a binecuvântat pe ei Dumnezeu și le-a zis lor: Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și stăpâniți-l...

„Domnul Dumnezeu a zidit pe om din țărâna pământului și a suflat în el suflare de viață, și s'a făcut Adam ființă vie...

„Domnul Dumnezeu a adus un somn greu peste Adam și el a adormit, iar Domnul a luat una din coastele lui și a strâns carnea la loc. Și a făcut Domnul Dumnezeu coasta pe care a luat-o din Adam femeie și a adus-o către Adam.

„Atunci Adam a grăit: Aceasta este acum os din oasele mele și carne din carnea mea. Aceasta

se va numi femeie, care din bărbat a fost luată.

„Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa, și vor fi amândoi un trup“.

Din cele de mai sus se desprind următoarele adevăruri de temelie pentru viața omenească:

Lumea nu s'a născut dela sine, nici nu a existat totdeauna. Din veci nu există decât Dumnezeu. Lumea întreagă, cu cerul și pământul, adică cu universul cu tot ce este în el, — a adus-o vecinicul și Atotputernicul Dumnezeu dintr'un neființă în ființă. După cum tot ce este, este hotărârea și voința lui Dumnezeu, tot de hotărârea și voința Lui atârnă ca lumea să mai fie, sau să nu mai fie. Ea nu este vecinică, fără de sfârșit, după cum nu-i vecinică, fără de început. Aceasta e un adevăr de temelie pentru acei cari spun că lumea nu poate să înceteze, nu se poate prăpădi. Adevărul acesta e întărit de Domnul Isus Hristos care a spus: „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece“. Și tot El ne-a descoperit că la capătul lumii va fi judecata cea mai de pe urmă.

Din adevărul nezdruncinat că Dumnezeu a creat și pe om, izvoarește altul: acela că El este Tatăl și Stăpânul nostru, că El ne-a dat legile, cum le-a dat și ierbii și animalelor și tuturor viețuitoarelor. După cum olarul e stăpân pe oalele care le-a făcut și dacă voiește le păstrează, dacă nu le sparge, și nimeni nu are dreptul și nu poate să-l tragă la răspundere și să-l pedepsească, tot asemenea e stăpân și Dumnezeu peste toate viețuitoarele și peste lumea întreagă. Dacă vrea El trăim, dacă vrea El, vine moartea, și nu-L putem trage la răspundere. Pentru că suntem făpturile mâinilor sale. Dela El atârnăm cu viața și cu moartea, după cum și lucrurile

mâinilor noastre atârnă de voința noastră, dacă voim le păstrăm, dacă nu le aruncăm în foc să ardă.

Adevărul acesta al atârnării noastre cu totul și în toate de voința lui Dumnezeu, trebuie să ni se fântuiască în minte, și să ni se coboare adânc în inimă.

De El atârnă în cea mai mare parte felul nostru de viață în lume.

Suntem nu numai făpturile lui Dumnezeu ci și proprietatea Lui, așa cum lucrurile făcute de noi sunt proprietatea noastră. „Al Domnului este cerul și al Domnului este pământul și toate câte sunt într'ânsele“, zice Psalmistul.

Fiindcă suntem averea Lui, proprietatea Lui, El nu poate rămânea nepăsător dacă ne păstrăm buni sau ne facem răi, El are dreptul să ne judece, după cum ne judecă adeseori și până trăim, și cum ne va judeca pe toți după moarte.

Când „se strică un om“ cu voia lui, fie că și strică trupul îmbolnăvindu-l cu boli de care se putea feri, fie că și strică sufletul, întinându-l cu păcate, omul nu-și face numai sieși un rău, ci intră și în drepturile lui Dumnezeu împuținând valoarea, prețul proprietății Sale, care este omul. E ca și cum un om ar intra în grâul altuia și l-ar secera, și i-ar coji toți altoii pe cari i-a pus, stricând avutul, proprietatea altuia.

Iată un adevăr la care rareori se gândește creștinul, ori poate nu se gândește de loc: când cineva își face cu voia un rău trupului său ori sufletului, când se îmbată sau că e plin de dușmănie, ori face alt păcat, el nu-și face rău numai lui ci scade prețul proprietății lui Dumnezeu, care suntem noi, în loc să o crească.

Toate acestea isvorăsc din adevărul cuprins în *Cartea Facerii*, că Dumnezeu este ziditorul omului, al bărbatului cât și al femeii.

I. Agârbiceanu

Drepturi și datorințe

de Pr. AL. NICULA

Credincioșii cu conștiință delicată și suflet cald de dragoste de neam sunt adesea hărțuiți de întrebarea: cum se poate împăca credința cu politica, sufletul de adevărat creștin cu sufletul de luptător politic? Își pun întrebarea: care trebuie să fie atitudinea unui bun creștin în fața problemelor de politică cari agită țara noastră; cum se va comporta un bun creștin, fără să-și calce pe conștiință și fără să trădeze interesele superioare ale Neamului, strâns legate de frământările politice și mai ales de rezultatele acestor frământări?

Acestea sunt multele întrebări pe cari și le pun credincioșii și deslegarea cărora o așteaptă dela părinții lor sufletești. De aceea, cu încredere deplină că vom fi bine înțeleși și cu conștiința datorinței de a da lămuriri la aceste întrebări, începem o serie de câteva articole lămuritoare.

Fiecare creștin, după doctrina socială a Bisericii, are calitatea de om și aparține unei familii determinate. Din această calitate isvorăsc pentru persoana omenească următoarele însușiri: demnitatea, inviolabilitatea și autonomia persoanei omenești. Aceste însușiri sunt sfinte, sunt un scop al vieții, și fiecare persoană omenească, mic sau mare, bogat sau sărac, învățat sau ne învățat, trebuie să ajungă să-i fie respectată demnitatea de om, să fie inviolabilă, adică nimeni să nu se poată atinge de el, fără observarea strictă a legii și să i se respecte autonomia, atâta timp cât nu contravine intereselor superioare. De aceea, în virtutea dreptului divin, oricare organizație socială sau politică, care împiedică omul să-și ajungă acest scop, este rea și trebuie lăcrat pentru schimbarea ei.

În același timp, fiecare creștin este și membru al unei națiuni, este cetățean, și din această nouă

(continuare în pag. 4)

O înfricoșată pedeapsă dumnezească

În ziua de Duminecă 21 Iulie a. c., într'o colibă d.n hotarul comunei Șchiopi jud. Turda, au fost găsiți morți locuitorul Mihăilă Nan, cioban de meserie și femeea Maria Mărie din aceeaș comună.

Moartea i-a ajuns pe când săvârșeau păcatul desfrânării, fiind găsiți înlănțuiți și negăsindu-se pe ei nici o urmă, din care să se fi putut constata cauza morții. Mulți cred că ar fi murit de trăsnet, deoarece prin împrejurimi se abătuse o furtună cumplită, însoțită de fulgere și trăsnete. El avea soție și 6 copii și era în vârstă de 60 ani, iar ea era văduvă cu 4 copii și avea 50 ani. La descoperirea lor, a alergat comuna întreagă, dar nimeni n'a voit să se atingă de ei, spre a-i desface din înclătarea în care erau, fiind scârbiți de vedenia dinaintea ochilor și a trebuit să pună pe copiii lor să facă acest lucru.

Iată, iubiți cititori, o groasnică pedeapsă abătută din cer asupra acestor două ființe, care orbiți de patima desfăului, au uitat de Dumnezeu și de legile morale și s'au datat la unul din cele mai grele păcate, căci fapta săvârșită de ei e greșala cea mai mare față de legile căsătoriei — una din cele 7 taine așezate de Mântuitorul Isus Hristos — fiindcă prin ea se calcă o lege omenească și se batjocorește o credință jurată în fața altarului, în fața lui Dumnezeu.

Încă din vremurile cele mai vechi, acest act de destrânare era socotit ca o crimă mare, ca ceva groasnic, pentru că prin el se murdărea căsătoria, considerată și de popoarele vechi ca sfântă, iar pedepsele ce se dădeau celor cari se făceau vinovați, erau cu mult mai mari și mai aspre ca azi, ajungând să fie pedepsiți chiar cu moartea. Egiptenii și Evreii băteau cu pietre în piețe pe cei ce păcătuiau astfel, iar un neam de Germani ardeau pe femeea păcătoasă și pe bărbatul vinovat îl spânzurau chiar pe locul unde era arsă femeea. La popoarele de credință mahomedană, cum sunt Turcii și Arabii, femeea prinsă păcătând era vârită într'un sac împreună cu o pisică și aruncată în mare. Alte popoare îi alur gau din mijlocul lor departe, iar altele sileau pe bărbatul vinovat să se căsătorească cu femeea batjocurită și dacă acela nu voia, era pedepsit cu moartea, pentru a spăla onoarea femeii. Și multe, multe alte pedepse grele se dădeau celor vinovați de desfrâu, deoarece, după cum am spus, legătura nepermisă dintre un bărbat și o

femea, era considerată ca una din cele mai mari crime.

În acele timpuri vechi, acest păcat era foarte rar, pe când astăzi s'a întins peste omenire asemenea unei molime și aruncă o pată urâtă asupra civilizației cu care ne mândrim, asupra culturii cu care ne lăudăm în gura mare. De ce oare? Pentru că astăzi, viața conjugală merge pe panta degradării morale și târăște după ea la pierire atâtea căsnicii, aducând în mijlocul familiilor, în locul armoniei și a bunei înțelegeri, lacrimi, durere și rușine.

Dacă legile noastre pământene nu pedepsesc cu destulă asprime această faptă rușinoasă, tre-

buie să ne gândim la viața noastră de dincolo, unde ne vom lua răsplata după faptele noastre și să ne ferim de a cădea în acest păcat de moarte. Trebuie să ne gândim la cuvintele Mântuitorului, „că tot cel ce se uită la femea cu poftă de a păcătui acela a și făcut desfrânarea în inima sa (Matei 5, 28) și că deci a și păcătuit. Și dacă nu ne temem de pedeapsă pe acest pământ, să ne temem de ea dincolo de mormânt, când vom sta în fața Judecătorului Suprem, în fața lui Dumnezeu cel Sfânt.

Iată însă că pe Mihăilă Ioan, de 60 ani cu soție și 6 copii și pe Maria Mărie, de 50 ani,

văduvă cu 4 copii, pedeapsa dumnezească i-a ajuns și pe această lume. Și-au ales ca loc al păcatului coliba de pe hotar, ca să se ascundă de privirile oamenilor. Dar dacă nu i-au văzut oamenii, i-a zărit ochiul neadormit al Tatălui din cer și pedeapsă cumplită a căzut asupra lor. Au murit în timp ce păcătuiau și au fost găsiți înlănțuiți, așa cum săvârșeau păcatul, pentru ca cine-i vede să se înfricoșeze de urmările ce le-a avut acest păcat. Da, grozavă faptă au săvârșit, el având soție, căreia îi jurase credință și se legase să-și împartă cu ea bucuriile și necazurile vieții și ea văduvă cu 4 copii. Amândoi au fost la vârstă, când în loc să-și îngrijească și să-și curățească sufletele pentru cele viitoare, au dat frâu liber patimilor, poftelor trupești, pângărind și viitorul copiilor lor.

Dacă Maria Mărie, va fi având și fete, rușinea ei se va întinde și asupra acestora, căci lumea le va arăta cu degetul și le va numi tetele unei femei desfrânate și vor spune că și ele vor fi ca mama lor. Oamenii nici nu au voit să se apropie de ei; și-au întors ochii cu scârbă dela ei și au silit pe copiii lor să-i despartă. Clopotele n'au tras la moartea lor, lumânări nu s'au aprins, rugăciuni și cântece sfinte pentru sufletele lor nu s'au spus și nu s'au cântat. În acea sfântă zi de Duminecă, clopotele bisericii din sat i-au chemat la rugăciune, dar au rămas surzi la această chemare și au răspuns la chemarea clopotelor iadului, murdărind sfințenia acestei zile și atrăgând asupra lor pedeapsa dumnezească. Au fost aruncați în groapa care li s'a deschis, asemenea animalelor, fără rugăciuni, fără a vărsa cineva o lacrimă la marginea mormântului lor, pentru că cei ce i-au văzut și-au întors fața dela ei. Dar urmarea faptei lor nu se oprește aici. Dincolo de această viață, în viața de-apururi, sufletele lor îi aruncate în focul de veci, spre chinuire vecinică și vecinică osândă.

Să ne ferim de a cădea în acest păcat, să ne înfrânăm pornirile și poftele trupești și să ne gândim la cuvintele Sf. Apostol Pavel prin care ne îndeamnă să ne purtăm cu sfințenie în viață, desfrânarea nici să nu se pomenească la noi, pentru că „nici un destrânat n'are moștenire în împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu“.

(Efeseni 5, 5).

Avram Bogdan

Scumpă Românie!...

*Scumpă Românie, țară minunată,
Ție-ți închin astăzi slova mea curată,
Ca din prag de veacuri și de grea'nclăstare,
Să-mi ascuți cuvântul demn de-a ta chemare.*

*Scumpă Românie, scumpul meu popor!
Ți repet chemarea Bunului Păstor:
— „Să veniți la mine toți cei osteniți
„Și odihna dulce, pace-o să primiți.*

*— „Veniți toți la mine, luați jugul meu,
„Și-l purtați pe umeri, căci el nu e greu.
— „Sângelui din rane-mi, să-i gustați dulceața;
„Eu sunt Adevărul, Calea și Viața“.*

*De vrei sa-ți surădă falnic viitorul,
La Isus aleargă, El e Salvatorul.
Tot mai lângă Domnul, lâng'al tău Păstor,
Scumpă Românie, scumpul meu popor!*

ION PUȘCAȘIU

Intâmplarea

Un savant scoțian, Beattie a avut minunaia idee de a-i da fiului său ianăr, care trăgea la îndoaia existența lui Dumnezeu, dovada următoare:

Într'un colț al grădinii, Beattie, fără să spună cuiva ceva, a scris pe pământ cu degetul, numele fiului său, apoi prin urmele lăsate de deget, a semănat marule de grădină.

Pe te zece zile, copilul venind în fugă, zise uimit:

— Tată, numele meu a răsărit în grădină.

La aceste cuvinte, tatăl a surâs și se făcea că nu-i dă însemnătate prea mare la ceea ce îi spunea copilul, dar copilul stăruia și făcu pe tatăl să-și vină să vadă lucrul minunat.

— Da, zise tatăl, eu văd prea bine că tu mi-ai spus adevărul, dar în tot ce îmi ai spus, eu nu văd nimic de mirare, totuși te nu ai ointâmplare.

Cu aceste cuvinte a pecat. Dar copilul a mers după el și apropiindu-se de el a zis:

— Tată, nu se poate să fie aici o întâmplare, trebuie că va fi așezat cinava semințe pentru a ajunge la acest rezultat.

— Te gândești, zise Beattie, că ceea ce ni se arată atât de regulat cum sunt literele numelui tău, nu poate să vie din întâmplare?

— Da, tată, eu așa mă gândesc.

— Ei bine, fiule, privește-te pe tine însuși, privește-ți mâinile și degetele, picioarele și tălpile, ochii, urechile și celelalte. Nu îți se pare bine rânduite la înfașurare și folositoare la întrebări?

— Ba da tată, e uimitor!

— Pot el a adară să fie urmarea întâmplării?

— De bună seamă că nu, ca și numele meu scris cu marule Dumneata l-ai scris?

— Da, pentru că să te învăț că întâmplarea nu face nimic în ordine.

(Raul Plus S. I. „Ma grandeur de chrétien“
tr. d. V. Dridfeanu)

Să ne curățim de toată spurcăciunea trupului și a sufletului, făcând sfințenia întru frica lui Dumnezeu, (II Cor. 7, 1).

Din tainele văzduhului

BOMBARDAMENTE DIN CERIU

Să nu clătinați din cap la cetirea ace tor cuvinte. Suntem bombardati de multe ori din neaerginirea cerurilor, din adancimile universului. Si iarasi nu e vorba de furelele si traznetle ce se descarcă din mărunturile norilor de ploaie. Intelegem *blouri* adevărate de fier și de alte metale, ce se descarcă cu lupte foarte mare din necuprinul ceriului. Cele mai multe se desfac, se ard, se descompun străbătând aerul nostru. Dacă nu am avea în jurul pământului învelișul gros de aer, sau stratul de atmosferă — cum zic învățații — ar fi vai de casele noastre, dacă peste tot am putea avea locuințe în lumina soarelui, cum avem acum. Ni le-ar bombardă zi de zi gloanțele nevăzute din cuprinsul Tăriei. Ar trebui să ne ascundem ca sobolii în mărunturile pământului, să ne retragem în peșteri ca sălbăciile din vremurile străvechi. Ar fi nimiciată cultura și civilizația noastră, mai mult de cât de furie războiului.

Avem dară noroc cu învelișul de aer, care ne apără de multele bombardări. Le prinde. Le sfarmă. Le prefăce în scrum și cenușe. Până la pământ nu se alege nici praful de ele! Așa sunt stelele cari se văd noaptea căzând. Abia blocurile cele mai sdravene, cele mai vârtoase, cele mai rezistente, pătrund până jos, la suprafața pământului. Vin cu vuet ca de trazănet. Se sparg ca gloanțele de tun. Se isbesc în pământ și se vără până la un metru și mai bine. De sine înțeles, că dacă nimeresc oameni ori alte viețări în calea lor, le omoară. Casele, ori locuințele le distrug; întocmai ca gloanțele de tun...

Blocurile acestea de minerale, ce ne bombardează din senin, se numesc *meteorii* sau *aeroliți* (și *uranoliți*). Bombardările acestea nu sunt tocmai rare. Învățații au dat cu socoteală că în toată ziua ne vin două până pe pământ. Va să zică, la an peste șapte sute. Cele mai multe se descarcă în mări și oceane. Altele în pustietăți nelocuite de oameni. Altele în ținuturile ghețoase dela polul nordic și polul sudic. Altele în codri și pe vârfuri de munți. Abia o parte neînsemnată nimeresc în regiuni locuite de oameni.

Minuni cerești în vechime.

Din lungul catastif al bombardărilor cerești, amintim câteva cazuri, vechi și nouă.

În *Plutaroh*, vestit istoric din vechime, cetim la Vieța lui *Lysander*, cap. XII: „Căzut-a din ceriu un bolovan foarte mare la Aegospotami. Se vede și astăzi, și locuitorii din Chersones (Tracia) îl cinstesc ca pe un lucru sfânt... Se spune, că înainte de cădere, se vedea pe cer un nor ca de foc, foarte înfricoșat, învârtindu-se de colo până colo. Din el se desfăceau bucăți în toate părțile, cari sfăraiau și schinteiau și luminau ca stelele căzătoare. Când acel nor a căzut în ținutul amintit și oamenii s'au recules din spaimă, ei au alergat la locul cu pricina, dar nu au mai aflat nimic din norul focos, ci numai un bolovan sdrăvan, cât două pietri de mără...”

Dela anul 465 înainte de Hristos s'arim de a dreptul la anul în care s'a descoperit America, adică la anul 1492 după Hristos.

În 7 Noembrie 1492 un meteorit de 130 kg. căzu la *Ensisheim* în Alsacia, dând naștere la o mare spaimă

între biții oameni și la mari zăpăceli în capul învățaților, cari nu pricepeau cum să-și explice minunea asta. Uranolițul s'a părăsit multe veacuri zidit în biserica din *Ensisheim* iar prin 1900 l-a cumpărat, d că nu mă înșel, *Muzeul mineralogic din Viena*, care aduna foarte multe „pietre căzute din ceriu”. O cronică germană din părțile locului povestește precum urmează minunea dela *Ensisheim*: În anul Domnului 1492, Mercuri înainte de Sf. Martin, în ziua de 7 a lui Noiembrie, întâmplatu-s'a o rară minune. Căci între ceasurile unsprezece și doisprezece înainte de amiază, veni-a un trazănet grozav cu durduț prelung, care se auzia până departe în lungul și latul arii și căzu o piatră din văzduh la *Ensisheim*, care piatră cântăria două sute și șasezeci de fonți, și vuetul trazănetului fu pe alocurea mai grozav decât pe aici. Atunci l-a văzut un băiat descărcându-se pe o arătură din câmpul de sus, spre *Rhen*, aflător la *Gisgang*, care arătură era însământată cu grâu dar nu a făcut altă pagubă decât o groapă mare. De aici au dus oamenii piatră, rupând câteva bucăți din ea, cecece a oprit guvernatorul. Astfel s'a arătat tuturor ca o minune. Căci mulți oameni veniră aici să o vadă și multe s'au vorbit despre această piatră. Dar învățații ziceau că ei nu știu ce e aceea, căci ar fi peste fire ca așa piatră să cadă din aer și mai ales ar fi o minune a lui Dumnezeu, de care nu s'a mai auzit, nici nu s'a văzut, nici nu s'a scris. Când s'a aflat piatră, era îngropată ca de o jumătate de om în pământ și toată lumea era de părere, că a fost voia lui Dumnezeu de s'a aflat și vuetul era așa de grozav încât oamenii credeau, că s'au prăbușit ceva case”.

În 4 Sept. 1511 se descarcă la *Cronva*, în Italia, o ploaie de peste o 1000 de pietri; unele în greutate de 50 kg. Omoară paseri din aer, și afară pe câmp și chiar pești în apă. Fu strivit și un preot, care eșia tocmai la lucrul câmpului.

Păcăleli și zăpăceli.

O piatră de 250 kgr, căzută în 7 Sept. 1513 a fost ferecată cu lanțuri grele în biserică, „nu cumva să sboare iarăși”.

În anul 1790, când căzu o piatră din ceriu, în *Gascogne* (Franța), văzând-o 300 de inși, s'a făcut un raport oficios către Academia Franceză din Paris, cerându-se lămuriri asupra acestei minuni. Academicianul *Bertholet* a scris următorul răspuns: „Ce să mai adaog la un astfel de raport? Pentru cetitorul filosofic răspunsul urmează dela sine, dacă cetitește dovada autentică a unui fapt evident fals, a unui fenomen fizic cu neputință”.

Pentru învățații de a u-s o sută treizeci de ani, meteorologii nu erau deci cu puțință, erau credințe de șarte de ale poporului. Cecece dovedește că și învățații se pot păcăli în trufia lor, cu care resping și tăgăduesc tot ce nu înțeleg. Și, Doamne, multe lucruri mai sunt și vor fi totde una, pe cari nu le înțeleg și nu le vor înțelege niciodată învățații popoarelor!

Astfel fu și cu *uranoliții* din Franța. Nu trecu mult după „lămurire” cam întunecată a lui *Bertholet* și iată că în 26 April 1808 o minune s'a întâmplat la *Angie* tot în Franța.

Din senin începu a fulgera. Apoi se auzi un trazănet. Pe cer se ivi un mic nouș, din care țâni un glob de foc, lăsând în urma lui o dungă luminoasă, roșie. Peste câteva clipe globul a explodat ca o rachetă, aruncând în toate părțile chinezii și sfărâmături. Apoi totul se liniști, ca și cum nu s'ar fi întâmplat nimic.

Sute de inși au văzut minunea asta și au mărturisit-o și înaintea judecătorilor.

Iarăși s'a făcut un raport către Academia din Paris, care văzând că nu e glumă, a trimis o comisiune la fața locului, în frunte cu învățatul *Blot*. Comisiunea ce avu să facă la fața locului? Văzu pietrele, luă un proces verbal, a ascultat martorii și fu silită să recunoască adevărul fenomenului, căci martorii și toți oamenii dela *Angie* nu au fost nici beți, nici nebuni, când au văzut descărcarea din ceriu și s'au speriat de svâcnirea focoasă și de trazănetul din senin.

Și ceriul par-că anume a voit să dovedească marilor învățați ai lumii *posibilitatea* acestor fenomene, căci din 1803 până la 1892 numai în Franța s'au ivit 10 căderi de *uranoliți*, iar în Anglia, Germania, Italia, Rusia 57. Nu se învechia știrea despre vre-un meteorit și alte știri, despre alte descărcări, veniau la rând printre noutățile gazetelor și rapoartele trimise la Academia din Paris, Londra, Berlin, Roma etc.

Un s'rașnic bombardament avu loc la *Braunau* (Bohemia) în 14 Iulie 1847.

Pe la 4 ore dimineața locuitorii acestui orașel fură treziți de două detunături asurzitoare, cari au cutremurat toate ferestrele și ușile. Credeau că-i bombardează două tunuri grele. Dar alte pușcături nu s'au auzit. Ceriul era senin ca la crimă, dar deasupra satului s'a ivit un mic nouș, care în clipa următoare s'a roșit ca focul și din el au s'rit două sulfi de foc, după cari au urmat detunăturile... Cele două sulfițe au fost doi meteori. Unul s'a descărcat pe câmp, vărându-se în pământ până la un metru. Era un bloc de fer, în greutate de 21¼ kg. Al doilea s'a descărcat în casa unui domeniu. A spart acoperișul, părătele despărțitor dintre două odăi și s'a vârit în pământ, de unde abia l-au putut scormoni. Era un bloc de 15¼ kg. greutate.

Bubuitură ca de 100 de tunuri...

În 6 Iun. 1866 căzu cel mai mare meteorit, care s'a văzut căzând, la *Knlahyna*, în Ungaria. În ziua amintită, pe la 4 ore după amiază, oamenii fiind împrăștiați la lucrul câmpului fură cutremurați de o bubuitură ca de 100 de tunuri, descărcate de o dată. Dint' un nouș ivit ca din senin s'a descărcat un bloc de 250 kg., care a rămas ore întregi așa de ferbinte, de nu-l puteau atinge oamenii cu mâinile.

— În 3 Februarie 1890 s'a descărcat un aerolit la *Temi* în Italia, în fața unor țărani, cari au rămas buimăciți de vuetul aerului.

— 2 Mai 1890, un bolid (smeu de foc) s'a ivit asupra orașului *Iowa*, din Statele-Unite ale Americii de Nord. — Era mai strălucitor decât soarele și însoțit de furele și trazinețe băgă groază în toți locuitorii. A explodat și s'a resfirat ca o ploaie de pietri.

— În 10 Februarie 1896 tot un astfel de bolid s'a arătat și a explodat asupra orașului *Madrid* (capitala Spaniei). A spart ferestre. A surpat ziduri. A umplut de frică pe toți locuitorii capitalei și chiar ai țării întregi. De unătura s'a auzit până la 250 km de a *Madrid*.

— În 19 Iulie 1912, pe la orele 6 și jumătate după amiază, o ploaie de pietri meteorice se descarcă la *Holbrook*. (Arizona Statele Unite). S'au cules 14029 bucăți. Printre acestea se aflau multe bucăți cari e au mai grele de câte-un kg. Fier nu se afla în ele decât foarte puțin, ci alte materii.

Cred că nu trebuie să mai înșirăm alte exemple de bombardări cerești. Sunt adevărate minuni. Nu e mirare, că oamenii din vechime cinsteau pietrele căzute din ceriu, ca pe niște lucruri sfinte, trimise de zei spre cumințirea oamenilor.

Ne putem pune întrebarea, că ce s'ar întâmpla dacă ne-ar bombardă din bun senin câteva blocuri de mărimea unor munți? Ne înfiorăm a da răspunsul, dar atâta putem spune, că ar fi vai de noi. Prin astfel de ciocniri se poate întâmpla *sfârșitul lumii*, adică al pământului, despre care cetim ba ici, ba colo. În urma ciocnirii, într-o clipă s'ar prefăce în flăcări tot pământul...

Când ne gândim la catastrofele de aceste, foarte cu puțință, și de altă parte, când vedem pe oameni frământându-se cu politica și cu toate nimicurile, ne vin în minte cuvintele *Eclesiastului*, „Deșertăciunea deșertăciunilor și toate sunt deșertăciune!”

Din scrierile lui GAVRIL TODICA

Eu sunt creștin

Eu sunt creștin
Creștin rămân
Și de Isus Hristos mă țin.

Eu sunt creștin
O spun oricând
C'a lui Isus oia sunt.

Eu sunt creștin
Și cât trăiesc
Pe-al meu păstor nu-l părăsesc

Eu sunt creștin
Mărturisesc
Și celor ce mă asupresc.

Eu sunt creștin
Și gata sunt
A suferi cu Domnul Sfânt.

Bătut, sdrobot,
Oricum aș fi
Creștin rămân cât voi trăi.

De este cineva lipsit de înțelepciune, să ceară dela Dumnezeu, care dă tuturor din belșug, și i-se va de lui. (Iac. 1, 5).

Nu nouă ne vorbește Domnul prin prorocul Ieremia?

Așa zice Domnul: opriti-vă dela căile voastre! Priviți și întrebați de căile celor de demult, de calea cea bună și mergeți pe dânsa și veți afla odihnă sufletelor voastre. Dar ei răspund: „nu vrem să umblăm pe ele!“

„Pus-am păzitori peste voi și am zis: ascultați sunetul trâmbiței!“ Iar ei au zis: nu vom asculta! Așa dar ascultă poporul și află adunare, ce au să se întâmple cu dânsii.

„Ascultă pământule: iată voi aduce asupra poporului acestuia prăpăd, rodul cugetelor lor (oare nu e vorba aici de bomba atomică?) că n'au ascultat cuvintele mele și legea mea au lepădat-o“ (Ieremia 6, 16-19).

Aceste cuvinte înfricoșate cui sună? Nu ne sună și nouă?

În numărul de Rusali am scris în această gazetă un articol în care arătam cum lucrează sectele și cum ar trebui să lucrăm și noi. Dar, cu durere am constatat că puțini sunt

oamenii cari își cunosc datoria lor. De aceea luați aminte toți cei cari chemați numele Domnului, ce înseamnă aceasta.

„Cu cine să vorbesc și cui să vestesc, ca să audă? Căci iată urechea lor este netăiată împrejur și nu pot auzi; și iată, cuvântul Domnului este de râs la ei și nu li-i deloc plăcut“.

„De aceea sunt plin de mânie Domnului și n'o mai pot ținea în mine; o voi vărsa deci asupra copiilor pe ulițe și asupra adunării tinerilor și vor fi luați și bărbat și femeie, și cel în vârstă și cel satul de zile“ (Ieremia 6, 10-11).

Oare numai peste păcătoșii din comuna Șchiopi a căzut mânia lui Dumnezeu?

Nu „ci toți cari nu se vor pocăi de păcatele lor, toți așa vor pieri“, — spune Mântuitorul Isus Hristos.

Grigore Peteanu
com. Sava, jud. Cluj

Drepturi și datorii

(Urmare din pagina 1)

calitate decurg drepturi și datorii noi.

1) Drepturi. Trebuie să distingem aici drepturile civile și drepturile politice. Primele sunt acele cari decurg din personalitatea omenească, drepturi individuale și relațiile particulare între cetățeni. Drepturile politice se restrâng la cetățenii cari participă efectiv și activ la viața națiunii ca organizație și consistă într-o participare la puterea suverană.

a) Drepturi civile. Toți cetățenii au dreptul să fie protejați de Stat, care trebuie să respecte drepturile indivizilor, familiilor, asociațiilor și să nu le restrângă decât în măsura în care acest lucru este necesar pentru binele comun, fără a abuza de acest drept pentru interese strâmte de partid. Prin urmare Statul nu este un stăpân care să poată considera bunurile supușilor săi ca fiind la libera sa dispoziție, el nu este izvorul libertăților și drepturilor membrilor săi și prin urmare nu poate să le suprimă și să le transforme după bunul său plac sau așa cum înțelege el. Evident, societatea, statul, având misiunea superioară să asigure pașnica și armonioasa conviețuire a cetățenilor, are dreptul să ceară sacrificii corespunzătoare, dar cu condiția ca el să ofere în schimb avantajii proporționale.

Statul trebuie să respecte li-

bertățile individuale în măsura în care ele sunt compatibile cu ordinea publică, pentru că aceste libertăți sunt expresia dreptului natural pe care Statul are dreptul, într-o oarecare măsură, să-l reglementeze, dar nicidecum să-l suprimă. Aceste libertăți nu sunt un dar făcut din partea Statului, ci sunt manifestarea personalității anterioare Statului. Cu cât un Stat este mai civilizat și mai real progresist, cu atât respectă cu mai multă sfîntenie aceste libertăți și și clădește existența și viitorul pe ele.

(vom continua) Pr. AL NICULA

Poșta redacției

Păr N Șandru-Constanța. Realizările dv. mari și frumoase la „Tărnuț Mării“, despre care vom scrie și noi odată, sunt dovada omului de credință și suflet mare.

Chiar pentru că faceți treabă, cei cărora nu vă asemănați vă fac supărați. Unii ortodocși vă impută că ați fi mai catolic decât papa, iar catolicii, în special unii din frații noștri uniți, vă socotesc că ați fi de jumătate ortodox. Noi credem că sunteți omul întreg sacrificat lui Dumnezeu. Dv. al cărui tată era fiul unui preot unit (gr. cat.) iar mama fca unui preot neunit (ortodox), nici nu se poate închipui ca să nu fiți omul întreg a lui Dumnezeu care să sacrifice pentru binele Neamului întreg.

„Biserica Păcii“ edificată de Dv. în centrul principalului port al țării, în care ați servit de Bunăvestire a acestui an, prima Sf. liturghie, să dea Dumnezeu ca să fie farul de Lumină și Bunăvestire a Păcii lui Hristos peste întreaga noastră scumpă Țară Românească.

Chestiunea încredințată la Episcopie s'a aranjat.

Din Nr. 9 al gazetei a venit un colet cu 11 ex. înapoi, deoarece a căzut adresa. Comunicați cine n'a primit Nr. 9.

Fel de fel

Numărul viitor al gazetei noastre — de Sf. Maria — va apare în format dublu, frumos aranjat și cu un bogat material.

Fără ascunzișuri arătam că în țara noastră sunt peste 500 000 oameni tuberculoși. Ce fac legile pentru protecția suferinșilor?

„În capitală avem o cărciumă la zece case și o bibliotecă la 1000 case. Suntem în plin progres și în veacul al 20 lea, de aceea stăm așa bine cu cărciumele.“

„Țara noastră are cei mai mulți neștiutori de carte. Datoria guvernului este de a lua măsuri și de a face înlesniri la cărți pentru a putea frecventa toți copiii școala și ca să putem șterge această pată rușinoasă de pe obrazul țării.“

„e criză ca pretutindeni. Totuși unele femei se întrec în a face lux, ca în vremurile de odinioară. Acest obicei femeile nu l lasă să știe că ia masa odată în zi.“

Extrase din revista „Femeia muncitoare“

100 000 de evrei vor intra în Palestina într'un viitor foarte apropiat, a declarat d. Truman, președintele Americii.

Un profesor englez prezice că peste doi ani o rachetă va putea să efectueze un sbor în lună. Numai să nu dea greș această prezicere.

O catastrofă de cale ferată s'a înregistrat în un din seriile trecute în apropiere de Tokio. Sunt 170 morți și grav răniți.

Un grup de români americani având în frunte medici și diferite organizații fraternal religioase și culturale, a anunțat guvernul român că a organizat un turneu de concerte în America și Canada. Scopul acestui turneu de concerte este ca din fondurile strânse să se procure medicamente pentru spitalurile din România.

Se anunță că Ungaria își va re lua relațiile diplomatice cu România și Bulgaria.

După o știre din „Univesul“, un milion de Germani sunt expulzați din Cehoslovacia.

Ziarele din Timișoara scriu că recolta din anul acesta în Baia Mare constituie un record.

După unele calcule americane, un plugar când își ară ogorul, face zilnic o distanță de 40 kilometri.

Cel mai mare fabricant de automobile din lume, Henry Ford, și-a serbat de curând a 58 a aniversare a căsătoriei sale.

Prin vama Episcopiei Bihorului un tânăr a încercat mai în zilele trecute să introducă în țară franci elvețieni în vaoare de peste patru sute milioane lei, dar nu a reușit deoarece au fost mai dibaci vamașii și el va fi introdus la răcoare.

Radio New-York a transmis știrea că la conferința de pace se va cere statelor satelite ale Axei să achite reparațiile de războiu în bunuri, produse sau teritorii.

În Iola trecută, un aviator englez a făcut un sbor de încercare cu un

avion „Gloster Meteor“ și a ajuns la înălțimea de 14.550 metri. O adevărată minune a minunilor.

Răspunzând unei întrebări în ședința de aseară a Camerei Comunelor d. Bevin, ministrul de externe al Marii Britanii, a declarat că pentru prima oară în istorie, statele învise vor participa la conferința păcii pe picior de egalitate cu statele învingătoare.

Știrile venite din Paris, anunță că Luni s'a deschis conferința de pace în palatul Luxemburg. D-l Georges Bidault, ministrul de externe al Franței a rostit cuvântul de deschidere în numele națiunii-gazdă, Franța. Îl dorim succes deplin.

100 de persoane au fost ucise în tulburările din capitala Boliviei.

În China a izbucnit războiul civil. Generalul comunist Șu-Eu Lai a declarat mai în zilele trecute, că patru armate naționaliste au început ofensiva pe patru fronturi. Numărul soldaților și ofițerilor se ridică la un milion.

Americanii plănuiesc, ca Germania să fie împărțită în 12 state federale. Nici unul din aceste state nu va domina asupra unui alt stat.

În zilele trecute a avut loc la Ministerul Culeor o ședință a Comitetului Central. Prinre altele chestiuni s'a discutat și noua salarizare a preoților. Astfel, un preot dela oraș va fi salarizat ca și un profesor, iar un preot dela țară ca un învățător.

S'a descoperit recent un „tarzan“ adică un băiat ce trăiește în mijlocul unei turme de gazele. El alargă pe picioarele din spate, și s-a dovedit a fi un băiat, jumătate om, jumătate animal, acoperit cu păr lung și cu gură foarte mare. Nomazu l'au gonit și l'au prins, ducându-l la corturi. Băiatul a refuzat orice mâncare afară de iarbă și se crede că a fost părăsit de o beduină în pustiu.

Autoritățile au descoperit în zilele trecute, în apropiere de comuna Zamfira jud. Prahova, patru cadavre urit ciopârțite, aparținând unui bărbat și trei femei. Asupra acestora nu s'a găsit nici un act. De urmele criminalului bestial nu s'a dat încă.

Ministrul de interne al Ungariei a declarat că până acum 130—135 de mii Germani au părăsit țara. Zilele trecute a depus jurământul prima femeie judecător din orașul Timișoara.

După cum a anunțat postul de radio Budapesta Duminecă 28 Iulie a. c. între guvernul român și cel maghiar s'a stabilit un acord ca, toți ungurii veniți și stabiliți pe teritoriul României, între 15 Iunie 1939 și 15 August 1946, să plece înapoi în Ungaria, adecă să fie repatriați.

La Ministerul Justiției se lucrează la decretul lege pentru restituirea bunurilor din Ardeal de Nord și se spune că într'un timp foarte scurt se pune în aplicare. Astfel toți aceia care au deținut apartamente (locuințe mai mari) dela Români, dela 30 August 1940, vor putea fi evacuați (scoși din ele).